รายละเอียดของรายวิชา มคอ. 3

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

10-165-208 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
Language for communication

2. จำนวนหน่วยกิต

3.0 (2-2-5) จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
หมวดวิชาความรู้สาขาวิชาชีพครูวิชาบังคับ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์ ดร.โสภาวรรณ หนูกุ้ง	ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
4.2 ผศ.วันชัย แก้วหนูนวล	อาจารย์ผู้สอน
4.3 อ.ฟารีดา กิตติวิโรจน์	อาจารย์ผู้สอน

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ปีการศึกษา 2567 / ภาคการศึกษาปลาย ชั้นปีที่ 1

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

12 ตุลาคม 2567

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

1.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

1.3 สามารถประยุกต์ใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยและต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.4
เพื่อตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาและวัฒนธรรมในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภายใต้พหุวัฒนธรรมข
องความเป็นครูได้

1.5 เพื่อให้ผู้เรียนใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาวิชาชีพและสื่อความหมายได้ถูกต้อง เหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

-

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายของรายวิชา

การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนภายใต้พหุวัฒนธรรมของสังคมในพื้นที่ พัฒนาองค์ความรู้รากฐานทางภาษาและวัฒนธรรมในการใช้ภาษา การใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมเพื่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนภายใต้พหุวัฒนธรรมของสังคมในพื้นที่ พัฒนาองค์ความรู้รากฐานทางภาษาและวัฒนธรรมในการใช้ภาษา การใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมเพื่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมงต่อภาคการศึกษา			
	บรรยาย	การฝึกปฏิบัติ	การศึกษาด้วยตนเอง	สอนเสริม
3.0 (2-2-5)	30.00	30.00	75.00	0.00

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

อาจารย์ผู้สอน	วัน-เวลา ให้คำปรึกษา	สถานที่หรือหมายเลขห้องผู้สอน	หมายเลขโทรศัพท์ผู้สอน	ที่อยู่ของ E-mail ผู้สอน	รวมจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ ที่ให้คำปรึกษา
อาจารย์ ดร.โสภาวรรณ หนูกุ้ง	วันอาทิตย์ 08.00-12.00 น.	ห้อง ST305และ ST 306คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	0877952227	sopawan.n@pnu.ac.th	0.00
ผศ.วันชัย แก้วหนูนวล	วันอาทิตย์ 08.00-12.00 น.	ห้อง ST305และ ST 306คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	0637930178	wanchai.k@pnu.ac.th	0.00
อ.ฟารีดา กิตติวิโรจน์	วันอาทิตย์ 08.00-12.00 น.	ห้อง ST305และ ST 306คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	0817703939	farida.k@pnu.ac.th	0.00

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม นักศึกษาต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข และเพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ที่ศึกษา จึงได้กำหนดผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้	1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม กำหนดไว้ดังนี้	1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย
1. มีความรู้ความเข้าใจในมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจรรยาบรรณวิชาชีพครูสำหรับการสร้างสรรค์สังคมแห่งความรู้	1. การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และสะท้อนความคิดด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล และรายกลุ่มสู่การสร้างความเข้าใจด้วยตนเองผ่านการเขียนอนุทินสะท้อนผลการเรียนรู้	1. อาจารย์ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา เช่น การตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการร่วมกิจกรรม
2. ตระหนักและยอมรับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพครู	2. การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การทำกิจกรรมกลุ่ม การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	2. อาจารย์และนักศึกษาประเมินจากความพร้อมเพรียงของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
3. นำความรู้ในคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ จรรยาบรรณวิชาชีพครูไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบวิชาชีพ	3. การเรียนรู้จากต้นแบบ (Role Model) เช่น กรณีตัวอย่างบุคคลในสังคมหรือท้องถิ่น ครูผู้สอน เพื่อนวิทยากร หรือบุคคลในประวัติศาสตร์	3. นักศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังการเรียน
4. มีความพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิตโดยยึดแนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกัน	4. การเรียนรู้ผ่านวัฒนธรรมองค์กร ที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	4. ผู้ใช้บัณฑิตประเมินคุณธรรม จริยธรรมบัณฑิตจากการปฏิบัติงาน
	5. การสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชาโดยอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เป็นต้น	

2. ด้านความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อใช้ประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคม ดังนั้นมาตรฐานความรู้จึงครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้	2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้	2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย
1. มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ในศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ	1. การให้ภาพรวมความรู้ก่อนเข้าสู่เนื้อหาที่เรียน การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมหรือความรู้จากศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และการสรุปความรู้ใหม่หลังจบบทเรียน โดยเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	1. นักศึกษาประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่มีต่อการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ในการดำรงชีวิตและการประกอบวิชาชีพ	2. การใช้วิธีจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างหลากหลายที่เหมาะสมตามเนื้อหาสาระและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เพื่อการเรียนรู้ทั้งองค์ความรู้และทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในบริบทจริง	2. อาจารย์ประเมินด้วยการทดสอบย่อย ทดสอบกลางภาค และทดสอบปลายภาคเรียน
3. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้ในศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการประกอบวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	3. การเรียนรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยคำนึงถึงทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการคงไว้ซึ่งภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่า	3. อาจารย์ประเมินความเข้าใจของนักศึกษาจากการสะท้อนความคิดในรูปแบบต่างๆ เช่น การนำเสนอ ปากเปล่า การตรวจผลงาน การแสดงออกระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น
	4. การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงและผ่านกระบวนการวิจัยในการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู	4. อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และผู้บริหารสถานศึกษา ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญา	3.2	3.3

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1	4.2	4.3

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1	5.2	5.3

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน (จัดทำแผนการสอนไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์)

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		วัตถุประสงค์การเรียนรู้ /กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ในการสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

	การเรียนรู้ด้าน	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1.	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	1) [O] มีความรู้ความเข้าใจในมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจรรยาบรรณวิชาชีพครูสำหรับการสร้างสรรค์สังคมแห่งความรู้			
2.	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	2) [●] ตระหนักและยอมรับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพครู			
3.	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	3) [O] นำความรู้ในคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ จรรยาบรรณวิชาชีพครูไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบวิชาชีพ			
4.	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4) [●] มีความพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิตโดยยึดแนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกัน			
5.	ด้านความรู้	1) [O] มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ในศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ			
6.	ด้านความรู้	2) [●] ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่มีต่อการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ในการดำรงชีวิตและการประกอบวิชาชีพ			
7.	ด้านความรู้	3) [O] สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้ในศาสตร์วิชาชีพและศาสตร์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการประกอบวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ			
รวม					0%

สัดส่วนคะแนน

รายละเอียด	คุณธรรม จริยธรรม	ความรู้	ทักษะปัญญา	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ	ด้านทักษะในการบูรณาการความรู้ทางการแพทย์เข้ากับวิถีชีวิตภายใต้บริบทพหุวัฒนธรรม	รวม

รายละเอียด	คุณธรรม จริยธรรม	ความรู้	ทักษะ ปัญญา	ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ	ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี	ด้านทักษะ การปฏิบัติ ทางวิชาชีพ	ด้านทักษะ ในการ บูรณาการ ความรู้ทาง การแพทย์ เข้ากับวิถีชีวิต ภายใต้บริบท พหุวัฒนธรรม	รวม

รวม

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร จัดทำโดย อาจารย์ ดร.โสภาวรรณ หนูกุ้ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย แก้วหนูนวล และอาจารย์ฟารีดา กิตติวิโรจน์

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

กิติมา สุรสนธิ. (2541). ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ฉัตรวรุณ ตันนะรัตน์. (2529). หลักวาทการ. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.
จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ มาหยัน อิ่มสำราญ. (2548). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : บริษัทพี.เพรส.
ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2549). ทักษะการเขียนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ธิดา โมสิกรัตน์. (2538). การพัฒนาสมรรถภาพในการฟัง. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย
หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
นิพนธ์ ศศิธร. (2524). หลักการพูดต่อชุมนุมชน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2542). หลักการพูด. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา
:กลุ่มงานส่งเสริมและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
ปรีชา ช้างขวัญยืน . (2536). ภาษาไทยธุรกิจระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์ วิชาการ.
ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ . (2549) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย รังสิต.
ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2540). ภาษากับการสื่อสาร.นครปฐม :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
โรเบอร์ต แอลมอนต์ โกเมอรี. (2530). ศิลปะการฟัง. แปลโดย วันทิพย์ กรุงเทพฯ : สายใจ

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

กิติมา สุรสนธิ. (2541). ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ฉัตรวรุณ ตันนะรัตน์. (2529). หลักวาทการ. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.
จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ มาหยัน อิ่มสำราญ. (2548). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : บริษัทพี.เพรส.
ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2549). ทักษะการเขียนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ธิดา โมสิกรัตน์. (2538). การพัฒนาสมรรถภาพในการฟัง. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย
หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
นิพนธ์ ศศิธร. (2524). หลักการพูดต่อชุมนุมชน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2542). หลักการพูด. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา
:กลุ่มงานส่งเสริมและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
ปรีชา ช้างขวัญยืน . (2536). ภาษาไทยธุรกิจระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์ วิชาการ.
ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ . (2549) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย รังสิต.

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2540). ภาษากับการสื่อสาร.นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
โรเบอร์ต แอลมอนต์ โกเมอรี. (2530). ศิลปะการฟัง. แปลโดย วันทิพย์ กรุงเทพฯ : สายใจ
วรวรรธน์ ศรียาภัย. (2557). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิรัช ลภิรัตนกุล. (2543). วาทนิเทศและวาทศิลป์ : หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติยุคสหัสวรรษใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล
สุทิติ ขัตติยะ. (2552). ศาสตร์แห่งการเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เปเปอร์เฮ้าส์
สุพรรณี ปิ่นมณี. (2549). ภาษาและวัฒนธรรมอ่านสนุก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สวนิต ยมาภัย. (2526). ความคิดกับภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
สุพรรณี วราทร. (2545). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2534). เอกสารการสอนชุดการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8
Dignen Bob. (2014). Communication Across Cultures.4th,Cambridge,Cambridge University Press.
Cleary Maria. (2006). Talking Culture. 9th, Helbling Languages.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

1.1 สนทนา และซักถามนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม

1.2 นักศึกษากรอกแบบประเมินรายวิชาผ่านทางระบบออนไลน์ (ระบบ PNUCM)

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

2.1 สนทนา ซักถามจากทีมผู้สอน

2.2 สนทนา ซักถามจากนักศึกษา

2.3 แบบประเมินรายวิชาผ่านทางระบบออนไลน์

2.4 ผลการเรียนของนักศึกษา

3. การปรับปรุงการสอน

3.1สัมมนาการจัดการเรียนการสอนภายใน เพื่อร่วมกันหาแนวทางหรือวางแผนการปรับปรุงพัฒนารายวิชา

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

4.1 มีคณะกรรมการทวนสอบที่คณะฯแต่งตั้งขึ้น

4.2 มีการทวนสอบระดับรายวิชา โดยอาจารย์ประจำสาขาวิชาเป็นกรรมการทวนสอบอย่างน้อย 1 คน ร่วมกับกรรมการวิชาการ

4.3 คณะกรรมการทวนสอบคัดเลือกรายวิชาเพื่อทวนสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของรายวิชา กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่จะนำมาทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และดำเนินการคัดเลือกรายวิชาเพื่อมาทวนสอบ

4.4 คณะกรรมการ ตรวจสอบผลการให้คะแนนกับข้อสอบ รายงาน โครงงานและอื่นๆ ที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย

4.5 คณะกรรมการทวนสอบวิเคราะห์ และสรุปผลการดำเนินงานเสนอคณะกรรมการคณะฯเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

มีการนำผลการประเมินรายวิชาผ่านระบบออนไลน์ และการซักถามของนักศึกษามาใช้ในการปรับปรุงรายวิชาตามข้อเสนอแนะ และนำผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการวางแผนเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนถัดไป

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● หมายถึง ความรับผิดชอบหลัก ○ หมายถึง ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้		
	1	2	3	4	1	2	3
10-165-208 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	○	●	○	●	○	●	○